

»Ve ste naše lučke«

Tako pravijo pionirkam z osnovne šole Franceta Bevka, ko obišejo Dom starejših občanov

Mladi člani Rdečega križa z osnovne šole Franceta Bevka redno obiskujejo oskrbovance v Domu starejših občanov. Šolarke Jelena Čulek, Vanda Kratochvil, Saša Skobe, Vanda Križman in Mojca Puc so nam pisale:

»Največje veselje mladih članov Rdečega križa so obiski v domu ostarelih občanov za Bežigradom. V septembru in oktobru smo šli tja vsak torej med 15. in 16.30 uro, v novembru, decembru in januarju pa vsak drugi torej ob isti uri.

Zberemo se pred šolo in skupaj s tovarišicami Maslovo in Novakovo odidemo v dom. Vselej obišeemo oddelek, kjer so oskrbovanci potrebni posebne nege. Ti težko hodijo, nekateri so celo na vozičkih. Zberemo se v dnevni sobi in jih pripeljemo k mizi. Nato se pogovarjamo o dogodkih, težavah, nalogah in veselju pri njih in v šoli ter o raznih novicah. Vmes si povemo kako šaljivko, za kar smo vedno vsi navdušeni. Tudi zapojemo kako narodno in tako nam hitro mine čas.

Ko se poslavljamo, si z zadovoljstvom stiskamo roke. »Pridite še in to kmalu, ve ste naše lučke,« nam rečejo ob slovesu. Veseli se vrnemo domov.»

Več stikov in sodelovanja

Prva seja krajevne konference SZDL Bežigrad

Pred dnevi so se sestali novi člani krajevne konference SZDL, na kateri so izvolili novo predsedstvo, za predsednika pa inž. Mira Stegnarja. Izvolili so tudi delegacijo za občinsko konferenco SZDL.

Med obravnavanjem poročila o dejavnosti v prejšnjem mandatnem obdobju, so na seji ugotovili, da bi bilo delo SZDL lahko bolj učinkovito, če bi bilo več stikov in sodelovanja med organi krajevne skupnosti in družbenopolitičnimi organizacijami. Med pogovorom o delu organizacije v prihodnje je bilo v ospredju vprašanje omenjenih možnosti za razvoj športnih in drugih dejavnosti. Zaradi tega bi kazalo usmeriti delo v urejanje razpoložljivih, čeprav minimalnih, površin in jih usposobiti za omenjene dejavnosti.

Govorili so tudi o pozitivni delu hišnih svetov, ki še vedno ni zadovoljivo. Potrebna bo ustrezna politična akcija, kar velja tudi za druga področja. Le učinkovitost vseh političnih akcij je zagotovilo za koordinirano delo vseh družbenopolitičnih in samoupravnih dejavnikov v krajevni skupnosti, so poudarili na seji.

V povsem polni dvorani doma KS Boris Kidrič se je v torek, 6. februarja na zboru občanov zbralo preko sto prebivalcev te krajevne skupnosti, da bi se pogovorili o problematiki krajevne skupnosti in izvolili delegate za krajevno konferenco SZDL.

Po poročilih, ki sta jih dala predsednica krajevne konference SZDL Boris Kidrič Danica Telban in predsednik sveta KS Ivan Pezdirc, se je razvila živahna razprava.

Skupščina krajevne skupnosti s svojimi organi in vse delegacije so v letu 1978 svoje naloge uspešno opravljali. Še vedno pa se pojavljajo pripombe na gradivo za delegacije, ki je preobširno in ne prihaja pravočasno. Zato je težko posamezna vprašanja temeljito preučiti z delegati, kaj šele s krajanji. Skupščina krajevne skupnosti je v decembru 1978 po javni razpravi sprejela nov statut, ki je na voljo krajanom v tajništvu KS, poslali pa ga bodo tudi hišnim svetom.

Bre z pripomb so sprejeli zaključni račun krajevne skupnosti. Pri obravnavanju predloga programa dela KS za leto 1979, ki ga je razložil predsednik sveta KS, so krajanji dali precej koristnih pobud, predlogov in dopolnitev.

Socialni razvoj in družbena dejavnost v krajevni skupnosti Boris Kidrič nalagata precej obveznosti. Potrebna je gradnja novega vrta, še tesneje sodelovati z izobraževalnimi ustanovami, poživiti je treba delo komisije za socialno varstvo itd. Na področju kulture naj bi pripravili proslave ob raznih praznikih, rekreacijski center pa bi poživil telesno kulturo.

KRAJEVNA SKUPNOST BORIS KIDRIČ

Za lepše okolje

Nenazadnje morajo posvetiti več pozornosti tudi dolžnostim, ki so nastale s pobratenjem s tremi krajevnimi skupnostmi, Boris Kidrič iz Niša, Zamet z Reke in Loka pri Žusmu pri Šmarju pri Jelšah.

V rekreacijskem centru, ki bo ob Stoipniški ulici, dosejani načrti niso predvideli objektov za množično rekreacijo. Zato so krajanji predlagali, naj bodo športni objekti urejeni tako, da se bodo lahko rekreirali tako mladi kot starejši občani, predvsem pa bi morala biti uporaba igrišč dostopna vsem krajanom, tudi tistim z nižjimi dohodki. Poleg teniških igrišč naj bi zgradili še balinišče, otroško igrišče in kegljišče ter skupno garderobo.

Krajanji so se zavzeli za prostovoljno akcijo – teden čiščenja okolice in za postavitev oz. ureditev javnih sanitarij v »plavi laguni«, ki niso nujno potrebne. Menili so še, da je na terenu že dovolj bifejev in podobnih lokalov, zato morajo poskrbeti, da bodo čimprej dobili vsaj še eno mlekarno oz. prodajalno kruha.

Vedno manj je tudi zelenic in vse več parkirišč, ki postajajo v tej krajevni skupnosti vse večji problem. Zato so sklenili, da je treba parkirni režim zaostri, predvsem v okolici »plave lagune«, ohraniti obstoječe zelene površine, nova parkirišča pa primerneje urediti (npr. z granitnimi kockami in travo). Prav tako bi se morali dogovoriti z Viatorjem, da na končnem postajališču avtobusi ne bi onesnaževali ozračja s prižganimi motorji in da bi krajanji sodelovali pri spremembah avtobusnih linij v krajevni skupnosti in se skupaj dogovorili o najprimernejših točkah za postaje.

Vse predloge občanov bodo proučili in posredovali pristojnim organom oziroma zapisali v program KS. Krajevna konferenca SZDL bo imela v bodoče 3 odbore, predsedstvo KK, koordinacijske odbore in sekcije. Občani so izvolili predlagane delegate za krajevno konferenco in občinsko konferenco.

M. B.

KRAJEVNA SKUPNOST JEŽICA

14 koščkov zemlje ovira gradnjo

Zbora občanov v krajevni skupnosti Ježica se je konec januarja udeležilo 79 krajanov. Obravnavali so poročilo o delu krajevne skupnosti v letu 1978 in delovni program za leto. Občani so postavili še vrsto vprašanj, na katere so jim odgovorili predstavniki komunalne skupnosti in podjetja Soseska.

Sklenili so, naj svet krajevne skupnosti ponovno razmnoži statut krajevne skupnosti v takem številu, da ga bo dobila vsaka družina. Menili so, da je treba bolj poskrbeti za informiranje krajanov. Čimprej naj bi ustanovili potrošniški svet in oživili delo krajevne organizacije SZDL.

Krajanje Ježice najbolj zanimajo komunalna vprašanja, saj v tej krajevni skupnosti skorajda ne poznajo asfalta, tudi kanalizacije nimajo. Razprava o programu za leto 1979 je bila zato nadvse živahna. Letos naj bi zgradili kanalizacijo v Tesovnikovi ulici, rekonstruirali cesto Ježica od Čerinove ulice od mostu čez kamniško železnico, izdelali naj bi tudi glavni projekt za ceste v Mali vasi.

Predstavniki Soseske Dušan Bizjak je pojasnil, da imajo na Tesovnikovi ulici in cesti Ježi-

Sprememba

Ker se bo na prvi seji skupščine krajevne skupnosti Bežigrad izvoljeni predsednik sveta Edo Zavodnik preselil v drugo občino in zato po statutu ne more več opravljati te funkcije, je bil za novega predsednika sveta krajevne skupnosti Bežigrad izvoljen inž. Valentin Kopač.

Stanovanjska skupnost in hišni sveti

Stanovanjska skupnost je sklicala posvetovanje s predsedniki hišnih svetov v območja krajevne skupnosti Bežigrad, na katerem so v enourni razpravi uskladili potrebe po vzdrževalnih delih z razpoložljivimi investicijskimi sredstvi. V drugem delu posvetovanja pa so izmenjali mnenja in stališča glede utrjevanja hišne samouprave. Ker so ugotovili, da so taka posvetovanja zelo zaželena in koristna, kar je potrdila tudi skoraj 100-odstotna udeležba predsednikov hišnih svetov, so sklenili, da jih bodo odslej sklicali dvakrat na leto.

Kino Savlje

Sobota 17. in nedelja 18. februarja ameriški barvni VV western **ODDALJENA TROBENTA**.

Sobota 24. in nedelja 25. februarja italijanski barvni pustolovski film **VELIKA ZMEŠNJAVA**.

Predstave so ob sobotah ob 19.30 in ob nedeljah ob 19. uri.

STANKA RITONJA

ŠE ENKRAT:

»Kopica problemov v novem naselju«

borcev uporabljajo le prebivalci te ulice in starši, ki vozijo svoje otroke v VVZ Ciciban, Gogalova 16.

– S fizično zaporo te ulice bi morali svoja vozila zgoraj navedeni občani parkirati na začetku Ul. prvoborcev ter voditi peš svoje otroke v VVZ in hoditi peš do svojih domov.

– Z zaporo te ulice bi te vozilne usmerili v še bolj frekventirane ulice t.j. v Ulico padlih borcev, Omahnovo in Gogliavo ulico, po kateri prihaja drugi del otrok v osnovno šolo in VVZ Ciciban iz stanovanjskega naselja ob Kumravški in iz sp. in zg. Stožice.

Pripomniti moramo, da pri-

haja zaradi nepreglednosti teh cest v križiščih z Gogalovo u. do pogostih prometnih nesreč, ker so te ulice tudi zelo ozke in brez pločnikov za pešce. Ulica prvoborcev pa je najbolje urejena ulica s širokimi pločniki za pešce. Z delno zaporo Ulice prvoborcev bi onemogočili zimsko pluzenje snega te ulice.

Na zaključku naj dodamo, da s tem sklepom KS Stožice ni dokončno odločeno celotni ali delni zapori te ulice, temveč bomo ta problem obravnavali na prvem zboru delovnih ljudi in občanov KS Stožice, ko bodo navzoči vsi prebivalci te ulice in prizadeti izobraževalni ustanovi.

Zato smo še sklicali predhodni sestanek odgovornih komisij obeh prizadetih krajevnih skupnosti.

Mislimo, da je edino tak način reševanja skupnih problemov dveh ali več KS pravi in v krost krajanov. KS Stožice je dala tako pobudo še s sprejetjem listine, ki so jo podpisali vsi zastopniki KS z območja bivše krajevne skupnosti Posavje.

Za KS Stožice
FRANC ČAMERNIK

ANČKA IN VIKTOR KURENT

50 let skupnega življenja

Njuni življenjski poti sta se križali takrat, ko je leta 1928 Ančka prišla iz Homca v Domžale iskat službo. Viktorjev svak in sestra sta imela tam pletilstvo in našlo se je delo za pridne Ančkine roke. Imela je osemnajst let, službo pa je iskala zato, ker sicer velika kmetija ni mogla preživeti 12 otrok in njihove matere, oče pa jim je že zgodaj umrl.

Tako sta se spoznala Ančka iz Homca in Viktor iz Nadgorice. Njuno skupno življenje se je začelo 13. 1. 1929, ko sta sklenila zakonsko zvezo. Po poroki sta nekaj časa živela v Domžalah, po treh letih pa sta se preselila na Črnuče. Ančka je skrbelo za dom, Viktor je delal pri železnici. Pravzaprav je tam delal že pred poroko, pa so ga zaradi udeležbe pri stavki na Zaloški cesti leta 1920 odpustili. Službo je čez nekaj časa spet dobil, dokler ga niso še drugi odpustili, ker se je leta 1938 ob volitvah napredno opredelil. Potem je nekaj časa delal kot cestar na Črnučah, potem pa so mu njegovi lovski tovariši spet našli delo pri železnici. Tako je Viktor ves čas živel za delavsko stvar.

Tudi Ančka je že bila pred vojno aktivna. Vključila se je bila v Vzajemnost. Izletli, ki jih je Vzajemnost organizirala, so bili priložnost za zbiranje napredne mladine in tudi starejših.

Med vojno sta oba delala na terenu; posebno veliko možnosti za to je imel Viktor, ker je bil na železnici in je vedel za marsikateri sovražnikov premik in akcijo. Spomladi 1944 je odšel v partizane, jeseni istega leta pa še Ančka. Njo so v Veliki vasi zajeli belogardisti in jo po hudem mučenju obsodili na deset let ječe ter jo zaprli v zapor v Begunjah.

Težka vojna leta so zakonca Kurent še bolj utrdila, zato nju-

na prisotnost pri graditvi nove domovine in vzpostavljanju novih odnosov ni bila nikoli vprašljiva. Njune aktivnosti ne poznajo samo Črnučani. Ančka je bila namreč devet let tajnica okrajnega odbora RK, tri leta pa tajnica krvočajalske skupine pri republiškem odboru RK.

Še danes, ko je Ančki 69 in Viktorju 79 let, vsi krajanji vedo, da se nanju lahko zanese mo. Na vsakem zboru občanov dajeta tehtne pripombe in predloge, delo krajevne organizacije RK še danes ne teče brez Ančke, pa tudi kot delegatka v delegaciji SIS za socialno skrbstvo aktivno dela. Viktorja še vedno pogosto vidimo s psi in puško čez ramo

odhajati v gozd. Kljub svojim letom se ni iznevil naravi in skrbi zanjo, saj je to že 64 let njegovo veliko veselje.

Oba sta stara komunista, kot bi temu lahko rekli, saj je bila Ančka sprejeta v partijske vrste poleti 1944, Viktor pa spomladi 1945.

Vsi člani družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov ter društev in ostali krajanji krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica, čestitamo Ančki in Viktorju Kurentu ob 50-letnici skupnega življenja. Želimo, da bi še dolgo ostala med nami, kar najdlje aktivna in kot taka še naprej dober zgled vsem mladim.

Pod tem naslovom v Zboru občanov 30. januarja 1979 omenja pisec med drugim tudi problem prometa v Ulici prvoborcev, čez katero hodijo v osnovno šolo Danile Kumarjeve učenci iz novega naselja KS Urška Zatler in po kateri vozijo starši svoje otroke v VVZ Ciciban, Gogalova 16.

Svet KS Stožice, ki je obravnaval ta problem po prejemu dopisa od KS U. Zatler in pobiranju podpisnikov, kar je organizirala KS Urške Zatler pri nekaterih hišnih lastnikih Ulice prvoborcev v KS Stožice, daje naslednje pojasnilo:

– KS Urške Zatler bi morala po svojih predstavnikih pred zbiranjem podpisnikov nekaterih krajanov KS Stožice stopiti v stik s KS Stožice, da bi obe KS sporazumno rešili ta skupni problem.

– Svet KS Stožice je na seji 24. 10. 1978 obravnaval ta problem in sprejel sklep, da ne more pristati na zaporo Ulice prvoborcev, po kateri je najmanj avtomobilskega prometa. Ves promet se odvija skozi novo naselje po Slovenčevi ulici in Ulici 7. septem. Ulica prvob-